

ŠTO ČINITI, A ŠTO NE DOK POMAŽEMO DJETETU NAUČITI RAZMIŠLJATI

- *Oslanjajte se* na združeno stvaranje razrađenih priča pretvaranja koje imaju logične, međusobno povezane radnje. Primjerice, prizori iz vrtića, odlasci k baki mogu biti zajedno isprepleteni.
- *Oslanjajte se* na ugodne debate o svemu, od izbora hrane i odjeće do dijeljenja igračaka
- *Nemojte* samo reći djetetu što da radi; objasnite zašto vi želite nešto činiti. Raspravite o argumentima za i protiv i dajte djetetu dovoljno vremena da obrazloži svoje stajalište. Iskustvo govori da ako vas djetetovi odgovori ne iznenađuju često ili ako vam je na pameti samo jedan točan odgovor, vjerojatno je da se previše vodite isključivo svojim razmišljanjem.
- *Oslanjajte se* na refleksne razgovore. Kada vaše dijete nešto želi, nemojte reći samo „da“ ili „ne“. Umjesto toga, upitajte: „Što/kada/kako....?“ Na taj način pomoći ćete mu da izrazi svoje mišljenje i sagleda svoje vlastite želje – temelj za apstraktno razmišljanje.
- *Provodite* ove aktivnosti u vršnjačkim, bratskim/ sestrinskim i malim skupinama za igru. Djeca mogu međusobno diskutirati ili izrađivati slike, igračke.
- *Ne rješavajte* probleme za vaše dijete; neka ih ono samo riješi. Vaša je uloga pomoći u promišljanju ili ponuditi neko ohrabrenje.
- *Stvaranje* iskustva koja uključuju pojmove količine, vremena i prostora, a koja angažiraju djetetove snažne osjećaje tog trenutka.
- *Izložite* dijete bogatom rasponu aktivnosti i podržavajte njegove prirodne interese i sposobnosti. Sva će te iskustva ojačati njegovu sposobnost apstraktnog razmišljanja.
- *Prihvatite se* pričanja priča, čitanja, slaganja puzzli i drugih tradicionalnih aktivnosti kao dijela živahne dvosmjerne diskusije.
- *Pomažite* djetetu da se služi riječima kako bi opisalo različite životne osjećaje, od ljutnje do bliskosti. Razgovarajte o osjećajima i tijekom igre pretvaranja i za vrijeme razgovora zasnovanih na stvarnosti.

